

90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Leo Poulsen

GORDON RAJANI

Hugni mærsaman við familjuni

TAÐ SIGUR **GORDON RAJANI**, STJÓRI Í **NORDCAR**, TÁ TAÐ KEMUR TIL **FRÍTÍÐINA**. ANNARS **ELSKAR** HANN **INDISKAN** OG **FØROYSKAN** MAT, MEN DÁMAR **EISINI** VÆL EIN GÓÐAN **FILM** UM VIKUSKIFTIÐ. OG **BEINT** NÚ LIGGUR **EINGIN** BÓK Á **NÁTTBORÐINUM**, TÍ HANN **SVEVUR** SJÁLVUR Á **GÓLVINUM**

Hvat er starv títt? Stjóri í bilasøluni Nordcar.

Hvat er tað besta við starvinum?

Tað er nýtt, avbjóðandi og eg mæti nógvum fólki.

Hví valdi tú júst hetta starvið? Hevði hug at royna nýggjar avbjóðingar.

Er tú til hund ella kettu?

Nei, skal ongantið hava hund ella kettu.

Hvønn tónleik dámar tær best?

Havi ongan sertokka.

Hvat ger teg í góðum lag?

At vera saman við familjuni og vinum. Flatskatturin og annars tá tað gongur væl í arbeiðinum.

Hvat ger tú í frítíðini?

Eri saman við konu og børnum, men annars dámar mær væl at fara ein túr við bátinum.

Ferðast tú í egnum landi?

Ja, tað geri eg.

Er tú til aktiva feriu ella vil tú sleikja sól á strondini?

Tími slett ikki at sleikja sól, so tað má blíva til aktiva feriu.

Hvørjum hyggur tú eftir í sjónvarpinum?

Hyggi ikki so nógv í sjónvarp, men mærs dámar best dokumentarsendingar og so ein góðan film í vikuskiftinum.

Hvussu eru tínir matvanar?

Ikki góðir.

Hvat er tín lívrættur? Indiskur og føroyskur matur.

Dámar tær at gera mat sjálvur?

Ja, mærs dámar væl at gera mat, og at eta góðan mat.

Hvør bók liggur á náttborðinum?

»The Five Most Important Questions«.

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Móðurmálsviðursløn 2012

Pengalist

Pengar eru ikki alt. Siga tey, sum ikki vita annað.

Pengar eru ikki alt.

Men øll tey, sum tosa og tosa og viðhvørt eisini skriva um føroyska filmsgerð og føroyska filmslist, tey vita, at pengar eru alt. Tí uttan pengar er einki.

Tað nyttar ikki at gleða seg til tann dagin, at orðaskiftið um føroyska filmslist verður um gávur, tað eru listagávur, og evni at gera filmar, sum eru verdir st síggja. Um nakar í Føroyum dugur at gera filmar, sum við røttum kunna kallast list. Tí tann dagur kemur ikki.

Skapandi og kreativ, soleiðis kalla tey seg, fólki í Føroyum fáa ongantið nógvar pengar. Pengar eru alt.

Og so fari eg enn eina ferð at taka orðini hjá Fassbinder (1945-1982) fram aftur: »Hevur tú hug at gera filmar, læn tær so eitt filmstól, stjal nakrar rullur av filmi og ger so film.«

Men sjálvandi, Fassbinder var týskari, vit eru í Føroyum.

Tað er nyttuleyst at leggja upp í eitt kjak um filmslist (filmsgerð er ikki tað sama sum filmslist, tað er sum at samanbera telefonbókina og William Heinesen), so leingi kjakið ikki er um list, men bara um pengar og studning og aftur pengar, og hvussu forbannað strævið alt er, tá eingir pengar eru.

Annars kundi eitt kjak um filmslist verið áhugavert. Til dømis, um føroyskir filmar eins og teir íslensku eiga at vera reklamur fyri ferðavinnuna. Ella um nakar, sum sagt, í Føroyum dugur at gera góðar filmar. Um tað er neyðugt at fáa útlendingar til Føroya eina ferð um árið at skammrósar føroyskum filmum.

Í øllum mjarinum um pengar, sum ikki eru har, uttan tá útlendingar ætla at gera onkran B-film í Føroyum, verður eisini tosað um filmsvinnu í Føroyum.

Og tá átti at borið til, hatta við pengunum. Tí føroysk vinna plagdi at duga væl at kradda til sín almennar pengar, almennan stuðul.

Porgeir Porgeirsson, undan-gongumaður í íslenskari filmslist fyri hálvari öld síðani, segði, at fyrst skuldu íslenskt filmsfólk gera dokumentarfilmur, heimildarfilmur, fyri at fáa sær kunnleika um íslenska samfelagið og fólkið. Síðani ber til at gera spælfilmur. Besti føroyski filmur, eg havi sæð, »Burturhugur« úr Hattarvík hjá Teiti Árnasyni, er júst ein heimildarfilmur.

Ein filmur, sum kostar hálva milliún, kann saktans vera og er ofta 500.000 ferðir betri enn ein filmur, sum kostar hálva milliard.

Ella fyri at siga tað sum tað er. Eingin filmur, sum kostar hálva milliard, er verður at síggja. Men nógvir, sum kosta hálva milliún, eru verdir at síggja nógv ferðir.

Einki samband er millum pengar og dygd.

Fyri at kunna gera ein góðan film krevst ein góð søga og evnini at siga søguna. So einfalt er tað.

So er spurningurin: er nakar í Føroyum, sum megnar tað?

Tann spurningurin verður ikki svaraður. Tí eingin spyr.

Og hvat var tað so ikki stórt mitt í hesum oyðimarkartosinum um pengar og studning at síggja ein veruliga góðan film. Fáir góðir filmar verða gjørdir longur. Men teir gomlu eru tibatir til enn.

Meistaraverkið hjá Aki Kaurismäki um gentuna á svávpinnaverksmiðjunum var í Havn og vendi.

68 minuttir konsentrerað Filmslist. Hvørt sekund ein perla, 4080 perlur í einari. Ein góð søga væl søgd.

Filmurin kostaði, havi eg lisið, 10.000 dollarar at gera í 1990, góðar 100.000 kr. sum kursurin var tá.

Sama ger. Metusalem sáli gjørdi ikki filmar. Men hann var ein góður solumaður. Hann plagdi at siga øll árin, tá hann royndi at selja amboð, at hesa øksina havi eg átt og brúkt alt mitt lív, so hon man vera nakað góð. Skalt tú ikki eisini hava eina?